

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 11 kwietnia 2024 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Kúria - Węgry) – X/Agrárminister

(Sprawa C-6/23 ⁽¹⁾, Baramlay ⁽²⁾)

(Odesłanie prejudycjalne – Rolnictwo – Wspólna polityka rolna (WPR) – Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) – Zastosowanie ratione materiae – Zastosowanie ratione temporis – Rozporządzenie (WE) nr 1698/2005 – Artykuł 22 – Wsparcie na podjęcie działalności przez młodych rolników – Artykuł 71 – Kwalifikowalność – Warunki przyznania – Uregulowanie państwa członkowskiego przewidujące obowiązek prowadzenia w sposób nieprzerwany działalności rolniczej jako działalności podstawowej oraz jako przedsiębiorca indywidualny – Dodatkowe przesłanki kwalifikujące – Rozporządzenie (UE) nr 1306/2013 – Artykuł 63 – Rozporządzenie delegowane (UE) nr 640/2014 – Artykuł 35 – Kryterium kwalifikowalności – Zobowiązanie)

(C/2024/3284)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Kúria

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca skargę kasacyjną: X

Druga strona postępowania: Agrárminister

Sentencja

- 1) Artykuł 22 ust. 1 i art. 71 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 1698/2005 z dnia 20 września 2005 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW)

należy interpretować w ten sposób, że:

umożliwiają one państwu członkowskiemu wprowadzenie przesłanki kwalifikującej do objęcia wsparciem na podjęcie działalności przez młodych rolników, zgodnie z którą beneficjent tego wsparcia jest zobowiązany do prowadzenia działalności rolniczej jako działalności podstawowej od dnia złożenia wniosku o wypłatę 90 % kwoty wspomnianego wsparcia do końca okresu wykonywania tej działalności.

- 2) Artykuł 63 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej oraz uchylającego rozporządzenia Rady (EWG) nr 352/78, (WE) nr 165/94, (WE) nr 2799/98, (WE) nr 814/2000, (WE) nr 1290/2005 i (WE) nr 485/2008 oraz art. 35 ust. 1–3 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 640/2014 z dnia 11 marca 2014 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 w odniesieniu do zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli oraz warunków odmowy lub wycofania płatności oraz do kar administracyjnych mających zastosowanie do płatności bezpośrednich, wsparcia rozwoju obszarów wiejskich oraz zasady wzajemnej zgodności

należy interpretować w ten sposób, że:

z jednej strony przewidziana w uregulowaniu państwa członkowskiego przesłanka kwalifikująca do objęcia wsparciem na podjęcie działalności przez młodych rolników, zgodnie z którą beneficjent tego wsparcia jest zobowiązany do prowadzenia działalności rolniczej jako działalności podstawowej od dnia złożenia wniosku o wypłatę 90 % kwoty wsparcia do końca okresu wykonywania tej działalności, może stanowić „zobowiązanie” w rozumieniu tych przepisów, a z drugiej strony, że w takim przypadku art. 35 ust. 2 i 3 rozporządzenia delegowanego nr 640/2014 stoi na przeszkodzie temu, by nieprzestrzeganie takiego zobowiązania pociągało za sobą zwrot całej kwoty wsparcia przez tego beneficjenta, bez uwzględnienia w szczególności okresu, którego dotyczy ta niezgodność.

⁽¹⁾ Dz.U. C 94 z 13.3.2023.

⁽²⁾ Niniejszej sprawie została nadana fikcyjna nazwa, która nie odpowiada rzeczywistej nazwie żadnej ze stron postępowania.